พันศิลปนรรลง,

วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๒

น้องหอมที่รัก

พี่ได้รับของขวัญน่าเอ็นดูและซึ่งจะนำความเป็นเสวยรื่นมาสู่พี่จากน้องแล้ว ขอบใจน้องที่สุดที่ทรงในใจดาวอันประเสริฐเท่าพี่ ขอดูนพระจันทร์ขอนเป็นที่เตรมสงรุปันตาลให้ทุกทีหนึ่งที่เกิด เราจะได้สู่ขวัญกันเหมือนอยู่ในสวรรค์แดนสุดาวดีเที่ยวน้องเอ๋ย

หมายพิชรันนั้นน้องวานใครปั้น? เท่าที่ดีจริง, ทำเหมือนมีชีวิตจริงๆ พี่เลขฝากตั้งไว้ในตู้ตลังสมบัติของวัง เพราะไม่มีที่เก็บที่ดีกว่า ดูดลางดีมาจากที่มีจะเห็นเพชรอันใหญ่ใดมีมือน้องวาวน่าชมมาก.

วันนี้พี่ไม่เขียนมาดูนอรนแล้ว มาดูแต่ว่าเพราะทรมาเลขหันจากดูนลัดๆ ซึ่งเป็นคู่รักกันจึงได้มากก ดูแต่ทั้งแสะนิยมในความเป็นไปของสาทั้งสองเป็นอันมาก พี่มาดูแต่ว่าตระดูลเราสนิทกันมาก แต่ว่าแต่ฟังทรมาจากมานุตมาดครั้งนั้นเอง หจ๋ว นึกว่าเราไม่ได้มีความรู้สึกนี้เป็นพี่เสมอมนมาน ดูท่าแต่อยากให้เราได้นิเวิ่งอย่างหมือนกัน.

จบละจะที่รัก เขียนมาดูยกนี้ทั้งชีวิต เพื่อพี่จะได้ชื่อดีจึงเป็นจำเป็นไป พรอมนี้ขอฝากดูปมาแทนมูบูดูนเท่าจินวนความรักของน้องทุกครั้งที่มีต่อพี่.

รักเท่าชีวิต.

พี่. พระสิทธิ์.